

3. Sammenligning mellem de forskellige skalaer.

Hvis man skal give et indtryk af, hvorledes skattebyrden fordeles på de forskellige indkomstrin såvel efter de gældende regler som efter de to udkast til grundbeløbsskala, må de skattebeløb, der beregnes efter grundbeløbsskalaerne, reguleres, således at den samlede skatteudskrivning bliver den samme, som når skatten beregnes efter de gældende regler.

Under disse forudsætninger er det i vedføjede tabel 6 og 7 beregnet, hvad statsindkomsts-katten af forsørgere, der ikke har ret til hustrufradrag, og af ikke-forsørgere andrager på en række forskellige indkomstrin. Skattebeløbene ifølge de to udkast er også her beregnet for personer, hvis skattefradrag svarer til gennemsnittet for de pågældende indkomstrin, og skatten er angivet i procent af indkomsten før skattefradrag.

I vedføjede tabel 8 og 9 er der foretaget en tilsvarende beregning, der viser indkomsts-katten til stat og kommune tilsammen, ligeledes udtrykt i procent af indkomsten før skattefradrag. Kommuneskatten er beregnet på samme måde som i de foran omtalte oversigter. Det vil sige, at kommuneskatten ifølge de gældende regler er udregnet med en beskatningsprocent på 15 og med personfradrag på 6.000 kr. og 3.000 kr. Kommuneskat, der udskrives sammen med statsskat ifølge de to udkast, er beregnet med samme personfradrag, medens beskatningsprocenten er nedsat til 11,7 som følge af statsskattefradragets bortfald.

Oversigterne viser, at såvel det radikale venstres som regeringens skalaudkast medfører en vis ændring af skattebyrdens fordeling på de forskellige indkomstrin.

Det radikale venstres skalaudkast vil under de nævnte forudsætninger medføre, at statsskatten forhøjes, når indkomsten før skattefradrag er under ca. 30.000 kr. for forsørgere og under ca. 40.000 kr. for ikke-forsørgere. Ligger indtægten over disse grænser, bliver statsskatten ifølge det radikale udkast lavere end efter de gældende regler. Forskydningerne på de forskellige indkomstrin fremgår af tabel 6 og 7.

Ser man på den samlede skat til stat og kommune, vil det radikale skalaudkast medføre skatteforhøjelser for ikke-forsørgere på

næsten alle indkomstrin. Forsørgere med indkomster under 30.000 kr. vil ligeledes få skatteforhøjelser, medens skatten vil blive nedsat for forsørgere med indkomster, der ligger mellem ca. 30.000 kr. og noget over 100.000 kr. Endelig vil skatten af de allerstørste indtægter blive forhøjet. Forhøjelserne for de største indtægter er som foran omtalt stort set et overgangsfænomen, der hænger sammen med stigningen i den fradragsberettigede kommuneskat. Forskydningerne på de forskellige indkomstrin fremgår af tabel 8 og 9.

En tilsvarende sammenligning mellem de gældende regler og regeringens skalaudkast viser, at statsskatten af forsørgere nedsættes, når indkomsten før skattefradrag er under ca. 25.000 kr. Er indtægten mellem ca. 25.000 kr. og ca. 30.000 kr., stiger statsskatten, og er indtægten mellem ca. 30.000 kr. og ca. 60.000 kr., bliver der tale om nedsættelse. Endelig vil forsørgere med indkomster over ca. 60.000 kr. få statsskatten forhøjet. Ikke-forsørgere vil få højere statskat på næsten alle indkomstrin. Størrelsen af de forskellige forskydninger fremgår af tabel 6 og 7.

Regeringsudkastets virkninger for den samlede indkomsts-kat til stat og kommune fremgår af tabel 8 og 9. Forsørgere, hvis indtægter før skattefradrag ligger under ca. 50.000 kr., vil få skattnedsættelser, medens skatten af indtægter over 50.000 kr. vil blive forhøjet. Ikke-forsørgere vil få skatteforhøjelser på næsten alle indkomstrin. Såvel for forsørgere som for ikke-forsørgere er skatteforhøjelserne for de højeste indkomster som foran omtalt stort set et overgangsfænomen.

4. Vedrørende skatte loft.

Det er regeringens opfattelse, at et skatte-loft bør have en sådan karakter, at det ikke kun har virkning for skatteydere med de største indtægter. Et „loft“ har man haft med den særlige danske skattefradragsregel, men som erfaringen viser, har denne regel ikke ydet nogen beskyttelse mod stigning i indkomsts-katten for de almindelige indtægter. Tværtimod har denne forældede regel medført, at beskatningen er blevet særlig hård netop for mellemindtægterne. Derfor må loftet udformes således, at overgrænsen i lige grad kommer til at virke for alle indkomster. Dette formål opnås bedst